

Teatre Lliure-Sala Fabià Puigserver (14 i 15 d'octubre de 2003)

Needcompany

images of affection

idea original, guió i direcció **jan lauwers**

Música

Hans Petter Dahl

Ray Davies

Fennesz

Maarten Seghers

Vestuari

Lot Lemm

Il·luminació

Joris De Bolle

Jan Lauwers

Espai sonor

Dré Schneider

Efectes Especials

Carl Gydé

Caracterització

Philippe Crépain

Fotografia

Maarten Vanden Abeele

Stage manager

Piet Goosen

Intèrprets **Grace Ellen Barkey, Anneke Bonnema, Einat Tuchman, Julien Faure, Benoît Gob, Hans Petter Dahl, Misha Downey, Kosi Hidama, Tijen Lawton, Maarten Seghers**

Ajudant de direcció

Alyse Leigh

i els equips del **Teatre Lliure**

Coproducció **Needcompany, Brugge 2002, Théâtre de la Ville (París), Le-Maillon Théâtre de Strasbourg, Kaaitheater (Brussel·les) i Cultuurcentrum Brugge.**

Needcompany està subvencionada per la Comunitat Flamenca i la Loteria Nacional.

“Estima-ho i confia-hi i ves-te’n” DON DELILLO

Images of Affection es basa en una mentida. / Una història que mai és explicada. / Sobre percepcions que són colorades per conceptes. / Conceptes que no són altra cosa que una còpia de la realitat. / Una reproducció de la veritat, i de la irrefrenable urgència de manipular-la.

“Van decidir de fer possible l'impossible. I van fracassar, es clar.” JL

Aquest espectacle explica la història d'un home que en qüestió de segons perd tot el que posseeix. Seguim els pensaments que creuen la seva ment en aquest moment crucial, quan de cop i volta tot esdevé res. / Una reflexió sobre la percepció: afecte, horror, destrucció, records. / El record del passat inevitablement es converteix en el futur. / Una peça sobre la guerra. Sobre les guerres. Aproximadament 400 d'ençà de la Segona Guerra Mundial. / La tràgica història de la felicitat. / Però que també és falsa. / El que veiem és el que hi ha.

“I malgrat tot ella va estar rient un cop més” JL

Blackout.

“No sé on comença l'artificial i on comença el real. El que és artificial em fascina, és intel·ligent i brillant.” ANDY WARHOL

Mike estava amb Angie i Lola al Kebab. / Allà on van assassinar Angie. / Hores després la guerra va esclatar. / Mike pensava que la primera explosió va matar la seva dona, Christine. / Però, de fet, ja estava morta.

“No fer res és apassionant” ANDY WARHOL

Aquella nit, quan la guerra va esclatar, / Mike estava al Kebab amb el seus amics. / Pensava que la primera explosió havia matat la seva dona, / però ja estava morta.

“Espai malbaratat és qualsevol espai que conté art.” ANDY WARHOL

Mike ho va perdre tot la nit que va esclatar la guerra. / Pensava que la primera explosió havia matat Christine (la seva dona). / De fet va morir molt temps enrera.

“No és que sigui part de la meva imatge no explicar-ho tot, és que oblidó el que vaig dir abans d'ahir i haig de tornar a inventar-ho tot.” ANDY WARHOL

Images of Affection és una obra creada en ocasió del 15è aniversari de la Needcompany. En aquesta producció, Jan Lauwers, més que en qualsevol altra peça, elimina totes les fronteres i continua revisant la seva ambigua relació amb el teatre.

Després d'un seguit d'obres de to negre com ara *The Snakesong Trilogy* i les seves adaptacions de Shakespeare, Lauwers està donant gradualment més espai al seu personal idioma teatral.

El seu treball ja va prendre una nova direcció amb *Morning Song*: la mort, el poder i un impenetrable camí per a l'humor i la burla

La seva intenció és ampliar el desenvolupament de la seva forma de teatre amb *Images of Affection*. L'afecte és la base, la tendresa és el principal ingredient. L'Humor en la direcció de contrarestar la tragèdia. L'humor aclareix el camí a través de la tragèdia. Mitjançant l'estudi i qüestionant l'entorn, la intenció de Lauwers és desenvolupar enterament un codi nou i crear nous significats i vies d'accés a les seves imatges. Per canviar el teatre i les seves convencions i traspassar totes les fronteres.

La irrefrenable urgència de creuar la línia.

Jan Lauwers i la Needcompany

Jan Lauwers (Anvers, 1957), dramaturg i artista, va estudiar pintura a l'Acadèmia d'Art de Gant. Cap a finals de 1979 es va envoltar d'un grup de gent per tal de fundar l'*Epigonenensemble*. El 1981 aquest grup es va transformar en l'*Epigonentheater zlv* col·lectiu que sorprèn el món del teatre amb les seves sis primeres produccions escèniques. D'aquesta manera Jan Lauwers pren posicions en el moviment pel canvi radical a Flandes en els primers vuitanta, i comença a ser reconegut a nivell internacional. *Epigonentheater zlv* era una proposta directa, concreta, teatre molt visual que feia servir la música i el llenguatge a elements estructurals.

L'impacte del grup no va deixar d'augmentar, i cap el 1985 això mateix el porta a la seva dissolució i a la formació de la Needcompany. Una nova companyia que ja neix internacional i treballa en diversos idiomes. Aviat van arribar els èxits: les seves primeres produccions *Need to Know* (1987) i *ça va* (1989) eren encara molt visuals, però en les següents produccions l'argument i el tema principal van anar guanyant pes, malgrat restar una concepció fragmentària. L'evolució de Lauwers com a artista és decisiva en l'elaboració del seu propi llenguatge teatral en molt sentits pioner. Una de les seves característiques és la transparència del pensament acció i la paradoxa entre actuar i no-actuar. Aquesta manera específica d'aproximació es pot trobar també en les pobres de repertori clàssic que ha escenificat (especialment Shakespeare): *Julius Caesar* (1990), *Antonius und Kleopatra* (1992), *Needcompany's Macbeth* (1996), *Needcompany's King Lear* (2000) i *Ein Sturm* (2001). Després de dirigir *Invictos* (1996), el monòleg *SCHADE/Schade* (1992) i l'òpera *Orfeo* (1993), el 1994 va començar a treballar en un insòlit projecte anomenat *The Snakesong Trilogy*. Els temes de les tres parts d'aquesta controvertida trilogia van ser el poder, el sexe i la mort, i les parts s'anomenaren *Snakesong/Le Voyeur* (1994), *Snakesong/Le Pouvoir* (1995) i *Snakesong/Le Désir* (1996).

El setembre de 1997 va ser convidat a la secció de teatre de la documenta de Kassel, *Documenta X*, per a la qual va crear *Caligula*, de Camus, la primera part d'un díptic anomenat *No beauty for me there, where human life is rare*. El 1998 va escenificar una reelaboració de la *Snakesong Trilogy*, amb música en directe. Amb *Morning Song* (1999), la segona part del díptic *No beauty...*, Lauwers i la Needcompany van guanyar un Premi Obie a New York.

En maig de 2000, per encàrrec William Forsythe, Lauwers va crear la peça anomenada *DeaDDogsDon'tDance/DJamesDJoyceDeaD*. Un exemple únic de cooperació entre els ballarins de la Needcompany i els del Ballett Frankfurt, en un espectacle ple d'humor, sensualitat i bellesa, basat en el mal comportament i en el sentiment de no ser en el moment adequat en el lloc correcte.

El mes de març de 2001, a la Deutsches Schauspielhaus in Hamburg, va crear *Ein Sturm*, una imprevisible i radical adaptació de *La tempesta* de Shakespeare. Lauwers també ha realitzat pel·lícules i vídeos: *From Alexandria* (1988), *Mangia* (1995) i *Sampled Images* (2000). Durant l'estiu de 2001 Lauwers va rodar el seu primer film de llarga duració. Va escriure el guió conjuntament amb Dick Crane.

Jan Lauwers & Needcompany

1987 Need to Know

Estrena: 24 març, Mickery, Amsterdam

1989 ça va

Estrena: 18 març, Theater Am Turm, Frankfurt

1990 Julius Caesar

Estrena: 31 maig, Rotterdamse Schouwburg

1991 Invictos

Estrena: 18 maig, Centro Andaluz de Teatro, Seville

1992 Antonius und Kleopatra

Estrena: 14 febrer, Teater Am Turm, Frankfurt

1992 SCHADE/schade

Estrena: 21 octubre, Theater Am Turm, Frankfurt

1993 Orfeo, opera by Walter Hus

Estrena: 23 maig, Bourschouwburg, Antwerp

1994 The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Voyeur

Estrena: 24 març, Theater Am Turm, Frankfurt

1995 The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Pouvoir Leda

Estrena: 11 maig, Dance 95, Munich

1996 The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Désir

Estrena: 6 novembre, Kanonhallen, Copenhagen

1996 Needcompany's Macbeth

Estrena: 26 març Lunatheater, Brussels

1997 Caligula, No beauty for me there, where human life is rare, part one

Estrena: 5 setembre, Documenta X, Kassel

1998 The Snakesong Trilogy, reworked version with live music

Estrena: 16 abril, Lunatheater, Brussels

1999 Morning Song, No beauty for me there, where human life is rare, part two

Estrena: 13 gener, Lunatheater, Brussels

2000 Needcompany's King Lear

Estrena: 11 gener, Lunatheater, Brussels

2000 DeaDDogsDon'tDance/ DJamesDjoyceDeaD

Estrena: 12 maig, Das TAT, Frankfurt

2001 Ein Sturm

Estrena: 22 març, Deutsches Schauspielhaus in Hamburg

2002 Images Of Affection

Estrena: 28 febrer, Stadsschouwburg Brugge

2002 Goldfish Game feature film

Estrena: 25 abril, Concertgebouw Brugge